

Når man så spørger og har spurgt, hvor de unge skal finde praktikpladserne, så må jeg sige, at der altså kommer sådan noget magisk fe over ministeren, når man i et samrådssvar kan høre, at der kommer 3.800 praktikpladser mere om året. Altså for det første forstår jeg slet ikke, hvad den vurdering er foretaget på baggrund af. Det kan selvfølgelig være, ministeren vil oplyse mig om det. For det andet forstår jeg heller ikke, og der har stadig væk ikke været én af ordførerne bag forligspartierne, der har kunnet svare mig på det, hvor de er henne, hvor det konkret er, de unge går hen. Det mangler jeg at få et svar på.

Jeg var tidligere i dag inde på, at vismandsrapporten siger, at reduktionen i antallet af skolepraktikpladser imidlertid kan have utilsigtede effekter, eksempelvis at unge fravælger erhvervsuddannelser til fordel for gymnasialuddannelser eller slet ikke påbegynder en uddannelse. Så er alle advarselslamper tændt i mit hoved, og det synes jeg også de burde være om ikke hos andre så i hvert fald hos Det Radikale Venstre.

Jeg mener, at alle bør have ret til en uddannelse, og jeg mener det både for den enkeltes skyld, og jeg mener det også for samfundets skyld. Der er behov for kvalificeret arbejdskraft.

Det leder mig over til arbejdsgiverne. Det er jo meget fint, at vi står og slår hinanden oven i hovedet med diverse aftaler og løsningsmodeller. Vi hører arbejdsgiverne den ene gang efter den anden klynke over, at der ikke er kvalificeret arbejdskraft nok i fremtiden, og hvad skal de dog gøre, og nogle må gribe ind. Til arbejdsgiverne vil jeg bare sende det klare signal, at jeg synes sådan set, at arbejdsgiverne skal til at tørre øjnene, tage arbejdshandskerne på og oprette nogle praktikpladser, for lige nøjagtig hvad angår denne her del af arbejdsstyrken, er der én part, der kan ændre på situationen, og det er arbejdsgiverne, nemlig ved at oprette nogle flere praktikpladser.

Indtil da må vi andre lave lappeløsninger. Det vil vi i Enhedslisten gerne være medvirkende til, men jeg synes, at arbejdsgiverne skulle se at få arbejdshandskerne på.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KD):
Kristendemokraterne finder de bagvedliggende intentioner for lovforslaget positive. Det ville

være klart den bedste løsning, hvis flere elever fik mulighed for at gennemføre en erhvervsuddannelse med en uddannelsesaftale, og ikke mindst at færre elever blev henvist til at benytte sig af skolepraktik. Det tror jeg ikke der er nogen der er uenige i.

Vi kan såmænd også tilslutte os mange af de fremlagte initiativer såsom en internetbaseret portal, der skal fungere som mødested for virksomheder og elever, samt et edb-baseret register til brug for skolernes virksomhedsopsøgende arbejde. Man kunne også håbe på, at de fleksible virksomhedsgodkendelser og kombinationsaftaler kunne være med til at forbedre situationen i forhold til status quo.

Men der er da nogle grundlæggende ting, som bekymrer mig i hele lovforslaget. For det første den omstridte reducere af skolepraktikken. Den er jo allerede blevet diskuteret intenst her og også i medierne, og den har også været oppe og vende i et samråd med ministeren. Men jeg er stadig ikke overbevist om, at den nye struktur vil skabe flere praktikpladser, og jeg har vanskeligt ved at se, hvorfor det er så bydende nødvendigt at reducere skolepraktikken uden at have reelle alternativer ved hånden. Det virker umiddelbart urealistisk at forvente, at lovforslaget skaber 3.800 ekstra praktikpladser på arbejdsmarkedet, set i forhold til hvad vi hidtil har set fra arbejdsgivernes side.

Kl. 22.00

Begrænsningerne i skolepraktikken vil ramme i forvejen udsatte grupper i erhvervsuddannelsessystemet. Regeringen har udtalt mange gange, at den selvfølgelig ønsker, at unge skal tage en uddannelse og komme i gang hurtigst muligt, og jeg ved også som ordfører på udlændingeområdet, at integrationsministeren har været meget stærkt optaget af, at flere unge med en anden etnisk baggrund end dansk påbegynder og fuldfører en uddannelse, så de får samme muligheder for at klare sig på arbejdsmarkedet som andre. Jeg synes imidlertid ikke, at det fremsatte lovforslag lever op til de intentioner.

Unge med en anden etnisk baggrund har langt sværere ved at få en praktikplads end andre, og derfor havner disse unge ofte i skolepraktik. Unge med en anden etnisk baggrund møder i deres forsøg på at få praktikpladser de samme eksklusionsmekanismer, som deres forældre møder på arbejdsmarkedet, og man kan ikke forvente, at de fremlagte initiativer såsom skærpe af mobilitet og kortere erhvervsuddannelser vil forbedre deres egne muligheder.